

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Historiæ sacræ diuitum, mortem timentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

extra lachrymas pernauigare. Negantem sibi caussas esse plorandi rogabat Mercurius, ut saltem pro more paulisper ingetheret. Cui Micyllus, *Quin hac gratia, quando ita vis, inquietabat, plorabo.* Cumque aliam plorandi caussam nullam posset excogitare, ita ingemuit: *Hei mihi, quot lora reliqui, hei crepidias antiquatas!* Eheu maridos calceos. Non ego infelix post hac à manè ad vesperam usq; sine cibo peragam, nec hiemis tempore sine calceis & seminudus oberrabo, dentes pre frigoris acerbitate complodendo. *Quis tandem meam habebit subulam? quis aciculam?* Talia nimirum pauperibus in morte occurunt momenta lamentandi.

Poëtica hac fictione homo etiam impius expressit veritatem, qua agnita, vel ipsi Philosophi Ethnici opulentiae paupertatem antetulerunt, ut expeditius morerentur. Sed longè efficacius, quam à grè diuites, quamq; magno animo pauperes ex hac vita exeant, veræ historiæ docuerunt. Balthassar rex Babylonis, magna potentiæ, magnarum opum, exemplo Nabuchodonosoris patris, hoc est, aui sui, qui ante eum fuerat in figuram bestiæ commutatus, non est correctus: sed fecit grande coniuium optimatibus Daniel. 5. suis mille, & præcepit iam temulentus, ut afferrentur vasa aurea & argentea, quæ aportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo, quod fuit in Ierusalem. &c. Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, ferreos ligneosq; & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aula regia: & rex apaciebat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commutata est: & cogitationes eius conturbabant eum: & compages rerum eius soluebantur, & genua eius ad se inuicem collidebantur. Ecce quo diuitiae ducant; raptæ è templo à Nabuchodonosore, per filium eius Euilmerodach, ad nepotem Balthasarem (qui consueto scripturæ more, aui sui filius vocatur) sacrilega hæreditate transierunt; ille, vt opulentus, epulatus est; immo & inebriatus; deinde non solum sacrilegus possessor, sed etiam usurpator fuit, nam nouum sacrilegiū commisit vasa Deo dicata profanando. Deniq; id fecit, nō sine insigni contumelia veri Dei, cui invasis cultui eius dicatis insultauit, quippe cum combionibus suis laudabat deos suos aureos & argenteos, &c. quasi victores Dei Israël. At non morata est vindicta diuina. Non enim duntaxat eadē statim no-

Jerem 27.
lius filij eius
vocatur.

&c. in-

et interfactus, & regnum eius ad Medos & Persas translatum est, sed etiam animaduertens, mortem sibi portendi, totus cohorrit, & mortem vel temulentus ita apprehendit vehementer, ut facias eius commutaretur, & quæ ante vino rubebat, iam repente expallescet; quiq; paulo prius totus erat in lœtijs, iam subito in temperijs agitaretur, & cogitationes eius conturbarent eum; quin etiam adeò vel suspicione necis commouebatur, ut compages renuntiuerentur, adeò totis artibus contremiscebat, ut genua eius ad inuicem colliderentur. Quod videmus etiam sæpe contingere illis, qui inter pocula saturi arma & prælia iactant, ipsiq; etiam Marti & cælo minantur. Putares illis robur & æs triplex circa peccatus esse, sed cum ad rem venitur, cum configendum est, & manus conserendæ, tum morbum fingunt, tum medicinam sumunt, ne cogantur prælijs interesse. Quin & cum verè ægrotant, animo magis quām corpore deiçiuntur, nec quidquam tristiore vultu audiunt, quām cum dicitur: *Diphone domini sua, quia morieris tu, & non viues.* Quod ubi vel Ezechias audituit, fletu magno. Ni mirū amara est memoria mortis homini pacē habenti in substantijs suis.

V.

Quod etiam in Antiochœ demonstratum est, qui, ut morte euaderet, quid non fecit? immo quid se facturum nos simulauit? 1. Cœpit ex gravi superbia deductus ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plaga. 2. Cum nec ipse iam fatorem suum ferre posset, ita ait: *Insum est subditum esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire.* Adeò non mente tantum illuminatus est, sed lingua quoq; errorem suum confitebatur. 3. Ut serio loqui videretur, etiam opera adiecit. Nam & cinitatem, ad quam festinans veniebat, ut eam ad solum deueneret, ac sepulchrum congeſtorum faceret, nunc optat liberam redere; & Iudeos, quos nec sepultura quidem se dignos habiturum, sed aribus ac feris diripiendos traditurum, & cum parvulis se exterminaturum dixerat, aquales nunc Atheniensibus facturum pollicetur. En ut se emendauit! En ut maleficia beneficijs cōpensat! 4. Templo etiam sanctum, quod prius expoliaverat, optimis donis ornatum, & sancta vasam multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumtus de redditibus suis praestaturum spondet. Vides ut etiam Deo velit satisfacere? 5. Super hec & Iudaum se futurum, & omnem locum terræ perambulaturum, & pradicaturum Dei potestatem promittit. Quid potuit?

Isa. 38. 11.

Eccl. 41. 1.

2. Mach. 9. 11.